

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2012. évi január hó 19. napján és 2012. évi február hó 23. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2012. évi február hó 28. napján kihirdette a következő

ítéletet:

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt **I.r. vádlott és társai** ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2011. évi február hó 14. napján kelt 17.B.915/2008/196. számú ítéletét I.r. vádlott, II.r. vádlott, III.r. vádlott, IV.r. vádlott, V.r. vádlott, VI.r. vádlott, VII.r. vádlott, VIII.r. vádlott, IX.r. vádlott, X.r. vádlott, XI.r. vádlott, XIV.r. vádlott, XVII.r. vádlott és XIX.r. vádlottak tekintetében **megváltoztatja.**

I.r. vádlott I.r. vádlott a terhére rótt 6 rb közokirat-hamisítás büntettéből (Btk. 274.§ (1) bek c/ pont) 4 rb-t felbujtóként követett el, a 13 rb magánokirat-hamisítás vétségét (Btk. 276.§) folytatólagosan, 5 esetben felbujtóként elkövetettnek minősíti.

II.r. vádlott terhére rótt közbizalom elleni bűncselekményeket 5 rb bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének (Btk. 276.§) minősíti.

III.r. vádlott magánokirat-hamisítás vétségeként értékelt cselekményét folytatólagosan elkövetettnek minősíti.

IV.r. vádlott vagyon elleni bűncselekményét folytatólagosan elkövetett csalás büntettének (Btk. 318.§ (1) bek. (2) bek. a/ és c/ pontok, (7) bek. b/ pont), a terhére rótt közbizalom elleni bűncselekményeket 8 rb folytatólagosan, 5 esetben bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének (Btk. 276.§) minősíti.

V.r. vádlott cselekményeit bűnsegédként elkövetett csalás büntettének (Btk. 318.§ (1) bek. (2) bek. a/ pont, (6) bek. b/ pont) és bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének (Btk. 276.§) minősíti.

VI.r. vádlott és VII.r. vádlottak cselekményeit társtettesként elkövetett csalás büntette kísérletének (Btk. 318.§ (1) bek. (6) bek. a/ pont) és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének (Btk. 276.§) minősíti.

VIII.r. vádlottnál a terhére rótt bűncselekményeket folytatólagosan elkövetettként minősíti.

IX.r. vádlott bűnsegédként elkövetett csalás büntetteként értékelt cselekményét (Btk. 318.§ (1) bek., (2) bek. a/ és c/ pontja és (6) bek. b/ pontja) bűnsegédként elkövetett csalás büntettének minősíti, (Btk. 318.§ (1) bek., (2) bek. a/ pontja és (6) bek. b/ pontja), egyben a 2 rb közokirat-hamisítás büntetténél a bűnsegédi elkövetői minőségre utalást mellőzi. A terhére hatóság félrevezetésének vétsége (Btk. 237.§) miatt a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést mellőzi.

X.r. vádlott vagyon elleni bűncselekményét és a terhére rótt 2 rb bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségét (Btk. 276.§) egyaránt folytatólagosan elkövetettnek minősíti, a 2 rb közokirat-hamisítás tekintetében a bűnsegédi elkövetői minőségre utalást mellőzi.

XI.r. vádlott vagyon elleni bűncselekményét felbujtóként, folytatólagosan elkövetett csalás büntette kísérletének (Btk. 318.§ (1) bek., (2) bek. a/ és c/ pont, (7) bek. b/ pontja), a közbizalom elleni bűncselekményeket 2 rb bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének (Btk. 276. §) minősíti.

XIV.r. vádlott szemben a terhére rótt közbizalom elleni bűncselekményeket 2 rb felbujtóként, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének (Btk. 276. §) minősíti.

XVII.r. vádlott terhére rótt cselekményeket egységesen pénzmosás büntettének (Btk.303.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés a/ pontja) szerint minősíti, egyben a halmazati büntetésre utalást mellőzi.

XIX.r. vádlott cselekményénél a bűnsegédi elkövetői minőségre utalást mellőzi.

XI.r. vádlott a terhére rótt vagyon elleni, illetve közbizalom ellen bűncselekményeket különös visszaesőként, az igazságszolgáltatás elleni bűncselekményét visszaesőként követte el.

II.r. vádlottal szemben a kiszabott börtönbüntetésbe a 2006. július hó 11. napjától őrizetben, 2006. július hó 14. napjától 2006. december hó 18. napjáig előzetes letartóztatásban, valamint a 2006. december hó 18. napjától 2007. január hó 10. napjáig házi őrizetben töltött időt is beszámítja. Egy napi szabadságvesztésnek négy napi házi őrizetben töltött idő felel meg.

XI.r. vádlott szemben a kiszabott börtönbüntetésbe a házi őrizetben töltött időt akként számítja be, hogy négy napi házi őrizetben töltött idő felel meg egy napi szabadságvesztésnek.

Az elsőfokú bíróság bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezését a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében hatályon kívül helyezi és velük szemben az elsőfokú bíróságot különleges eljárás lefolytatására utasítja.

I.r. vádlott (személyi adatok felsorolása), III.r. vádlott Cs. született, bejelentett tartózkodási helye megszűnt, (szig.sz.), VI.r. vádlott (szig.sz.), X.r. vádlott (szig.sz.) XI r. vádlott tartózkodási helye: G. D.Gy. u. 46. fszt.1., XIV.r. vádlott lakóhelye: A., B.Zs.út 8., XVII.r. vádlott tartózkodási helye: B. P.S.u. 76.szám.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 154.700 (egyszázötvennégyezer-hétszáz) forint bűnügyi költség merült fel.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A Fővárosi Bíróság a 2011. évi február hó 14. napján kihirdetett 17.B. 915/2008/196. számú ítéletével:

I.r. vádlott bűnösségét folytatólagosan elkövetett csalás bűntettében (Btk. 318.§ (1) bek., (2) bek. a/ és c/ pontja, (7) bek. b/ pont), 6 rb, két esetben felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében (Btk. 274.§ (1) bek. c/ pont), 13 rb felbujtóként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276.§) és felbujtóként elkövetett pénzmosás bűntettében (Btk. 303.§ (1) bek. (2) bek. a/ és b/ pont);

II.r. vádlott bűnösségét bűnsegédi minőségben, folytatólagosan elkövetett csalás bűntettében (Btk. 318.§ (1) bek., (2) bek. a/ és c/ pontja, (7) bek. b/ pont), 4 rb bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében (Btk. 274.§ (1) bek. c/ pont) és bűnsegédi minőségben elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276.§);

III.r. vádlott bűnösségét bűnsegédi minőségben elkövetett csalás bűntettében (Btk. 318.§ (1) bek., (2) bek. a/ pont, (7) bek. b/ pont), közokirat-hamisítás bűntettében (Btk. 274.§ (1) bek. c/ pont) és bűnsegédi minőségben elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276.§);

IV.r. vádlott bűnösségét bűnsegédi minőségben elkövetett csalás bűntettében (Btk. 318.§ (1) bek., (2) bek. a/ és c/ pont, (7) bek. b/ pont), 8 rb bűnsegédi minőségben elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276.§) és pénzmosás bűntettében (Btk. 303.§ (1) bek. (2) bek. a/ és b/ pont);

V.r. vádlott bűnösségét bűnsegédi minőségben elkövetett csalás bűntettében (Btk. 318.§ (1) bek., (2) bek. a/ és c/ pont, (7) bek. b/ pont) és 3 rb bűnsegédi minőségben elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276.§);

VI.r. vádlott bűnösségét csalás büntettében kísérletében (Btk.318.§ (1) bek., (6) bek. a/ pont) és 2 rb magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276.§);

VII.r. vádlott bűnösségét csalás büntettében kísérletében (Btk.318.§ (1) bek., (6) bek. a/ pont) és 2 rb magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276.§);

VIII.r. vádlott bűnösségét bűnsegédként elkövetett csalás büntettében (Btk.318.§ (1) bek., (2) bek. a/ és c/ pont, (7) bek. b/ pont) és 6 rb bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276.§);

IX.r. vádlott bűnösségét bűnsegédként elkövetett csalás büntettében (Btk. 318.§ (1) bek., (2) bek. a/ és c/ pontja, (6) bek. b/ pont), 2 rb bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettében (Btk. 274.§ (1) bek. c/ pont), 2 rb folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276.§), sikkasztás büntettében (Btk. 317.§ (1) bek. (5) bek. a/ pont) és hatóság félrevezetésének vétségében (Btk. 237.§);

X.r. vádlott bűnösségét bűnsegédként elkövetett csalás büntettében (Btk. 318.§ (1) bek., (2) bek. a/ és c/ pontja, (6) bek. b/ pont), 2 rb bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettében (Btk. 274.§ (1) bek. c/ pont), 2 rb bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276.§) és pénzmosás büntettében (Btk. 303.§ (1) bek. (2) bek. a/ pont);

XI.r. vádlott bűnösségét bűnsegédként elkövetett csalás büntettében (Btk. 318.§ (1) bek., (2) bek. a/ és c/ pontja, (7) bek. b/ pont), 3 rb bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276.§) és felbujtóként elkövetett hatóság félrevezetésének vétségében (Btk. 237.§);

XII.r. vádlott bűnösségét csalás büntettében (Btk. 318.§ (1) bek., (2) bek. a/ és c/ pontja, (7) bek. b/ pont), 3 rb bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276.§) és hatóság félrevezetésének vétségében (Btk. 237.§);

XIII.r. vádlott bűnösségét bűnsegédként elkövetett csalás büntettében (Btk. 318.§ (1) bek., (5) bek. a/ pont) és 2 rb bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276.§);

XIV.r. vádlott bűnösségét bűnsegédként elkövetett csalás büntettében (Btk. 318.§ (1) bek., (5) bek. a/ pont) és 2 rb bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276.§);

XV.r. vádlott bűnösségét pénzmosás büntettében (Btk. 303.§ (1) bek. (2) bek. a/ pont) és bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276.§);

XVI.r. vádlott bűnösségét pénzmosás büntettében (Btk. 303.§ (1) bek. (2) bek. a/ pont) és bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276.);

XVII.r. vádlott XVII.r. vádlott bűnösségét pénzmosás büntettében (Btk. 303.§ (1) bek. (2) bek. a/ pont) és bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276.);

XVIII.r. vádlott bűnösségét bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettében (Btk. 274.§ (1) bek. c/ pont),

XIX.r. vádlott bűnösségét bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettében (Btk. 274.§ (1) bek. c/ pont)

és XX.r. vádlott bűnösségét bűnsegédként elkövetett hatóság félrevezetésének vétségében (Btk. 237.§) állapította meg.

Halmazati büntetésül I.r. vádlott I.r. vádlottat hét év hat hónapi börtönbüntetésre és nyolc évi közügyektől eltiltásra, II.r. vádlottat négy évi börtönbüntetésre és négy évi közügyektől eltiltásra, III.r. vádlottat négy évi börtönbüntetésre és négy évi közügyektől eltiltásra, IV.r. vádlottat öt év hat hónapi börtönre és hat évi közügyektől eltiltásra, V.r. vádlottat két év hat hónapi börtönre és három évi közügyektől eltiltásra, VI.r. vádlottat egy évi, három évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre, VII.r. vádlottat egy évi, három évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre, VIII.r. vádlottat három év hat hónapi börtönbüntetésre és négy évi közügyektől eltiltásra, IX.r. vádlottat két év hat hónapi börtönbüntetésre és két évi közügyektől eltiltásra, X.r. vádlottat két év hat hónapi börtönbüntetésre és három évi közügyektől eltiltásra, XI.r. vádlottat, mint többszörös visszaesőt három évi börtönbüntetésre és három évi közügyektől eltiltásra, XII.r. vádlottat két évi, öt évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre, XIII.r. vádlottat, mint többszörös visszaesőt egy évi börtönbüntetésre és egy évi közügyektől eltiltásra, XIV.r. vádlottat egy év kettő hónapi börtönbüntetésre és két évi közügyektől eltiltásra, XV.r. vádlottat egy évi, három évi próbaidőre felfüggesztett börtön-büntetésre, XVI.r. vádlottat, mint visszaesőt két évi, három évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre, XVII.r. vádlottat egy évi, három évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte.

XVIII.r. vádlottat 1000 forintos napi tétel megállapítása mellett 300 napi tétel pénzbüntetésre, XIX.r. vádlott vádlottat 1000 forintos napi tétel megállapítása mellett 300 napi tétel pénzbüntetésre, XX.r. vádlottat 1000 forintos napi tétel megállapítása mellett 350 napi tétel pénzbüntetésre ítélte.

Elrendelte III.r. vádlott tekintetében a Pesti Központi Kerületi Bíróság 4.B.8../2005/38. számú ítéletével kiszabott 1 év 6 hónapi, két évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés, IX.r. vádlott vádlottnál a Fővárosi Bíróság KB.I.3../2003. számú ítéletével kiszabott 1 évi, 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés, X.r. vádlott vonatkozásában a Ráckevei Városi Bíróság 10.B.6../2003/7.számú ítéletével kiszabott 6 hónapi, 2 évi próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetés, XIV.r. vádlottnál a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 4.B.III.8../2004/44. számú ítéletével kiszabott 6 hónapi, 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtását.

Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, továbbá a bűnjelekről és a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az ítéletet az ügyész valamennyi vádlottat érintően tudomásul vette.

I.r. vádlott és védője az ügydöntő határozat ellen indokolás nélkül, II.r. vádlott és védője felmentésért, III.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, IV.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, V.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan téves minősítés megállapítása miatt, enyhítésért, VI.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, téves ténymegállapítás miatt, másodlagosan hatályon kívül helyezésért, VII.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, téves ténymegállapítás miatt,

másodlagosan hatályon kívül helyezésért, VIII.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, a tényállás helytelen megállapítása miatt, másodlagosan hatályon kívül helyezésért, IX.r. vádlott és védője enyhítésért, X.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, XI.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, XIV.r. vádlott és védője megalapozatlanság miatt, felmentésért, XVII.r. vádlott és védője enyhítésért, XIX.r. vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

XII.r., XIII.r., XV.r., XVI.r., XVIII.r. és XX.r. vádlottakat érintően az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 4../2009/5-I. számú átiratában valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott tekintetében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le az eljárást, amelyben a vádlottak és tanúk figyelmeztetése szabályszerűen, az okiratok ismertetése felolvasással megtörtént. Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a szükséges bizonyítékokat feltárta és a logika szabálya szerint egyenként és összességükben is értékelte. Részletes elemzését adta, hogy a vádlottak részbeni beismerő vallomását, továbbá az azokat alátámasztó tanúvallomásokat, szakértői véleményeket és egyéb okirati bizonyítékokat miért fogadta el. Mérlegelésének eredményeként megalapozott tényállást állapított meg és indokolási kötelezettségét is teljesítette. A tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, akik cselekményét az anyagi jogi szabályoknak megfelelően minősítette.

A büntetést befolyásoló alanyi és tárgyi tényezőket helyesen vette számba és súlyuknak megfelelően értékelte. A kiszabott büntetések - a belső arányosságra is figyelemmel - törvényesek, enyhítésük egyik vádlottnál sem indokolt.

Ezek figyelembevételével az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

I.r. vádlott védője a bejelentett fellebbezést elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért tartotta fenn.

Fellebbezése írásbeli indokolásában a csalással kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a tudati oldal nincs bizonyítékokkal alátámasztva és az ítélet szerinti logikai láncolat sem helytálló. Vitatta, hogy I.r. vádlott előadása beismerő vallomásként lenne értékelhető, ezzel szemben a terhelt abban volt következetes, miszerint nem tudott róla, hogy a lízingtárgyak nem léteznek, illetve annak tudatában járt el, hogy a lízingdíjat nem a lízingbevevő, hanem más cég meg fogja fizetni. Attól, hogy a vádlott nem saját nevében járt el és tudta, hogy a lízingtárgyak nem a szerződésben írt lízingbevevőhöz kerülnek, még nem róható a terhére a lízingcég oldalán jelentkező kár bekövetkezése. A kár bekövetkezésével olyan megtévesztő magatartásnak kellett volna okozati összefüggésben állnia, amely a fizetési készség/képesség illetve a lízingtárgy hiányának tudatát jelenti. Önmagában az, hogy fiktív ügylet alapján jön létre lízingszerződés, még nem jelenti feltétlenül a kár bekövetkezését, hiszen a kár a lízingdíj fizetése esetén elmarad. A védői álláspont szerint lízingtárgyak létezésére vonatkozó vádlotti védekezést támasztja alá, hogy a

sértett ügyintézőjének valamennyi alkalommal felajánlotta a lízingtárgy szemlét. Figyelemmel arra, hogy a sértetti társaság belső szabályzata szemlézési kötelezettséget sem írt elő, az üzletkötőként eljáró vádlottól sem lehetett elvárni, hogy eziránt elővigyázatossági lépéseket tegyen. A védő álláspontja szerint ítéleti bizonyossággal nem állapítható meg, hogy az I.r. vádlott a terhére rótt megtévesztő magatartást kifejtette volna, továbbá téves az a hivatkozás, hogy az ügyletek jelentős költségéből kellett volna a fizetési hajlandóság hiányára következtetnie, illetve arra, hogy a lekötött lízingtárgyakhoz később sem jutnak hozzá. Nem ad az ítélet kellő magyarázatot, hogy miért fogadja el ekörben IX.r. vádlott és X.r. vádlottak vallomását, miként arra sem, hogy miként határozta meg az egyes vádlottak cselekvése folytán bekövetkezett kár mértékét.

A közokirat-hamisítással kapcsolatban kifogásolta, hogy az eljárás során az okiratokat ellenjegyző ügyvédek nem hallgatták ki tanúként, kétségbe vonta továbbá, hogy pusztán a társasági okiratok aláírása alkalmas lehetne a bűncselekmény megvalósítására. Erre nézve egyébként az ítélet eltérő hivatkozást ad, amikor a társaság alapítását egyrészt hajléktalan személyekhez kapcsolja, másrészt a fiktív székhelybejegyzést a tagok lakcíméhez köti.

A védői okfejtés szerint a 1.sz. Kft esetében III.r. vádlott azon állítását, hogy gazdasági tevékenységet kívánt végezni, semmi nem cáfolja, F.R. pedig nem volt kihallgatható arra nézve, hogy mi volt a szándéka az ügyvezetői tisztség elvállalásával.

A 1.sz. Bt-vel kapcsolatban X.r. vádlott és XVIII. vádlott gyanúsítottként tett azon nyilatkozata, hogy csak névleg vették át a céget, eltér korábbi tanúvallomásuktól és XVIII. vádlott esetében a bíróság nem foglalkozott azzal, hogy a társaság számítástechnikai tevékenységet kívánt végezni egy ehhez értő kültag közreműködésével.

A 2.sz. Bt tekintetében a bíróság IX.r. vádlott és XIX.r. vádlott vallomására alapítva állapította meg, hogy mentesülésük érdekében adták el két ukrán állampolgárnak a céget. Ugyanakkor sem az ukrán állampolgárokat, sem az eljáró ügyvédet nem hallgatták ki ezzel kapcsolatban, így az ügylet fiktív voltát és azt, hogy ezzel I.r. vádlott tisztában lett volna, nem támasztják alá bizonyítékok.

A vádiratban írttal egyezően a vádlott terhére rótt 13 rb magánokirat-hamisítás tekintetében a védő álláspontja szerint 10 esetben (az I/1/b, I/2/b 2/1 és 2/2 vádpontokban két-két, valamint az I/3/b és az NF.1..../2008/9-I. vádirat szerinti egy-egy ügylet) a cselekmények rendbelisége a lízingszerződések számához igazodik és mivel az ugyanazon jogviszonyból származó jog vagy kötelezettség létezésének, megváltoztatásának vagy megszűnésének bizonyítására többszöri felhasználás történik és a folytatólágosság egyéb törvényi feltételei is fennállnak, folytatólágosan elkövettként értékelendők. Vitatta azonban, hogy a vádirat II/1;2;3. tényállási pontjai tekintetében I.r. vádlott büntetőjogi felelőssége megállapítható volna mivel ekörben a vád nem tekinthető törvényesnek, figyelemmel arra, hogy nem tartalmaz az I.r. vádlottra nézve pontosan körülírt büntetendő cselekményt. Az elsőfokú bíróság ekként túlterjeszkedett a vádon, amikor olyan magatartást rótt a vádlott terhére, ami a vádban nem szerepelt.

A védő kifejtette, hogy a pénzmosással kapcsolatban az elsőfokú bíróság nem tért ki arra, hogy az elkövetéskori vagy azóta megváltozott törvényt alkalmazta-e, de az

indokolásban citált törvényhely az elbíráláskori törvény alkalmazására enged következtetni. A Btk. 303. § (1) - (3) bekezdése is a törvény a pénzmosás feltételéül támasztja, hogy más által elkövetett szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekményből származó dolog eredetének leplezése céljából valósítsák meg a tényállásban írt magatartást, ezen túlmenően az (1) és (2) bekezdés más személy által elkövetett szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekményről rendelkezik. Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hogy az e tényállásban írt cselekmények bármelyike a megkívánt célzatra figyelemmel kizárólag egyenes szándékkal követhető el. A készpénzfelvétel a Btk. 303/C §-a és a háttérjogszabályok alapján sem tekinthető pénzügyi tevékenységnek vagy szolgáltatásnak, míg a lízingtárgyak ellenértékének további banki átutalása ugyan pénzügyi tevékenység, de figyelemmel arra, hogy a tranzakcióra a csalási bűncselekmény tárgyaként megjelölt lízingtárgyak ellenértékeként, azokat nevesítve került sor, - nélkülözi a törvényben megkívánt célzatot és a csalás büntetlen utócsselekményeként értékelendő.

A fentiek alapján a védő a vádlott felmentésére tett indítványt valamennyi terhére rótt bűncselekmény, de különösen a pénzmosás büntette, közokirat-hamisítás büntette és 3 rb magánokirat-hamisítás vétsége miatt ellene emelt vád alól. Másodlagosan a kiszabott büntetés lényeges enyhítését kérte, figyelemmel arra, hogy a vádlott kiskorú gyereket tart el, munkát végez, krónikus magas vérnyomásban szenved, vele szemben újabb büntetőeljárás nem indult, továbbá részesi magatartást fejtett ki, igen jelentős a sértetti közrehatás és az időmúlás is. II.r. vádlott védője elsősorban az ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása, másodsorban a büntetés enyhítése érdekében tartotta fenn a fellebbezését.

Álláspontja szerint az ítélet nincs felderítve, iratellenes és az indokolás is hiányos, emiatt megalapozatlansága a másodfokú eljárásban nem küszöbölhető ki. Amennyiben a másodfokú bíróság felülbírálatra alkalmasnak találja az elsőfokú ítéletet, úgy az eltúlzott büntetést enyhítse. Sérrelmezte a védő, hogy az elsőfokú bíróság nem adott számot arról, hogy a bűnügyi költségről miként rendelkezett.

III.r. vádlott védője az elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért bejelentett fellebbezést változatlanul fenntartotta.

Fellebbezése írásbeli indoklásában arra hivatkozott, hogy a vádlott tagadásával szemben az elsőfokú bíróság olyan tényeket értékelt a terhére, amelyek nincsenek kellő bizonyítékokkal alátámasztva. III.r. vádlott azért lett a 1.sz. Kft ügyvezetője, hogy I.r. vádlott üzleti kapcsolatai révén munkához és megélhetéshez jusson, nem pedig azért, hogy visszaélésszerű magatartással bankokat károsítson meg. Sajnos azonban az I.r. vádlott nem tudott munkát biztosítani a cégnek, így III.r. addig sem végzett érdemi munkát, amíg ügyvezető volt, továbbá annak ellenére, hogy a cégalapítás költséggel járt, a cég tevékenységéből haszna nem származott, emiatt aztán le is mondott ügyvezetői tisztségéről. Azt a védekezését, hogy a cégbejegyzéshez szükséges iratokon kívül a cég tevékenysége körében több dokumentumot nem írt alá, írásszakértői vélemény és IX.r. vádlott tanúvallomása is alátámasztják.

Mivel nincs bizonyítva, hogy III.r. vádlott szándékosan segítséget nyújtott volna a csalás elkövetéséhez, továbbá, hogy ehhez kapcsolódó okiratok készítésében közreműködött volna, mind a csalás büntette, mind a magánokirat-hamisítás vétsége tekintetében a felmentésére tett indítványt.

A közokirat-hamisítás büntette alól elsődlegesen bebizonyítottság hiányában indítványozta a vádlott felmentését, másodlagosan a vádlott kiskorú gyermeke voltára és jelentős időmúlásra figyelemmel a büntetés enyhítését kérte.

IV.r. vádlott védője a bejelentett fellebbezését részben felmentés, másrészt enyhítés iránt tartotta fenn.

Fellebbezése írásbeli indokolásában arra hivatkozott, hogy az elsőfokú ítélet megalapozatlan, mivel a tényállás részben hiányos, valamint a megállapított tényekből a bíróság további tényekre helytelenül következtetett.

Vitatta, hogy a vádlott a pénzmosás büntettét elkövette volna. Álláspontja szerint a IV.r. vádlott a Btk. 303.§-ának (2) bekezdés a/ és b/ pontjai szerinti legenyhébb fordulatot valósította meg, amikor harmadik személynek szerzett meg pénzt, illetve a pénzt csupán kezelte, annak a jutalékát meghaladó részét továbbutalta. Jutalékáért öt esetben adott saját cége nevében számlát, azonban kétszer meg is mutatták neki, hogy a kérdéses gép létezik, ekörben a javára értékelendő, hogy őt is megtévesztették. A pénzmosáshoz megkívánt célzat azonban hiányzik, mivel a IV.r. vádlott a számlájára érkezett lízingdíj egy részének továbbutalásával olyan banki műveletet végzett, amely követhetővé tett a pénz útját és a pénz eredetét sem rejtette el. Ez pedig a csalásba beolvadó utócsalelményként értékelendő.

Kifogásolta az ítélet indokolásának ezzel kapcsolatos megállapításait, továbbá, hogy a vádlott rendbeliségét illetően pontatlan, előéletével kapcsolatban iratellenes megállapítást tesz, amikor büntetlensége ellenére más személy elítélését rögzíti nála, továbbá a jutalékának nagyságára vonatkozó kitélt.

A pénzmosás büntette miatt ellen emelt vád alól a vádlott felmentését, ezt meghaladóan - az idősebb életkorra, betegségekre, a bűnsegédi minőségre, a jelentős időmúlásra és sértetti közrehatásra figyelemmel - a belső arányosságnak is megfelelő lényegesen enyhébb büntetés kiszabását indítványozta.

V.r. vádlott védője fellebbezését elsősorban felmentésért, másodlagosan, enyhítésért tartotta fenn.

Álláspontja szerint a vádlott cselekvőségével kapcsolatban nem áll rendelkezésre elegendő bizonyíték, nála a szándékosság és a célzat sem állapítható meg. Ezért a felmentését indítványozta. Másodsorban a belső arányosság sérelmére és hatéves időmúlásra figyelemmel a büntetés jelentős enyhítését, felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazását kérte.

VI.r. vádlott és VII.r. vádlottak védője elsődlegesen felmentésért, téves ténymegállapítás miatt, másodlagosan hatályon kívül helyezésért bejelentett fellebbezését fenntartotta. Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság relatív eljárási szabályt sértett, amikor a vádtól eltérő minősítés megállapítását elmulasztotta.

Az ítélet megalapozatlanságára hivatkozott, amely a VI.r. és VII.r. vádlottak tekintetében hiányos. Az elsőfokú bíróság a váddal szó szerint megegyező

tényállást állapított meg, nincs azonban bizonyítva, hogy XI.r. vádlott és XII.r. vádlott kapcsolatban álltak volna a VI.r. és VII.r. vádlottakkal, a hitelkérelmet nem ők adták be, a hitelbírálathoz szükséges egyéb iratok ugyan a cégüktől jutottak el a bankhoz, de nem a 1.sz. cégtől származtak és a nem a hitel elindításához kellettek, hanem a lízingtárgyra vonatkozó adatokat továbbítottak. Több okirat is felmerül ekörben és a rendbeliség jogügyletenként minősül, az elsőfokú bíróság nem jelölte meg, hogy mi volt az a két jogügylet, amit a vádlottaknak felró. A védő álláspontja szerint az elsőfokú ítélet felülbírálatra alkalmatlan, mivel nem állapítható meg az elkövető személye sem. A vádlottak közösen működtették a céget, egyikük ügyvezető, másikuk tulajdonos volt. Az az ítéleti megállapítás, hogy akarategységben továbbítottak iratokat, nem ad választ arra, hogy kettejük közül ki és miként járt el. A lízingtárgy szemléje nélkül nem lehetett volna az ügyletet keresztül vinni, ez pedig az alkalmatlan kísérletet veti fel. Az elsőfokú bíróság egyébként maga cáfolja az előzetes megállapodásukat, ennek hiányában pedig a célzatos bűncselekmény megállapítása abszurd. Az üzleti életben mindennapos tevékenységgel kapcsolatban ezt alátámasztó bizonyítékok nélkül tételezte fel, hogy VI.r. és VII.r. vádlottak bűnös szándékkal cselekedtek.

Az elsőfokú bíróság nem jelölte meg, hogy az elkövetéskori vagy elbíráláskor törvényt alkalmazta-e.

Indítványozta a másodfokú eljárásban eltérő tényállás megállapítását, a VI.r. és VII.r. vádlottak bizonyítottság hiányában történő felmentését, másodsorban a relatív eljárási szabálysértésre figyelemmel az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezését nem indokolta meg.

VIII.r. vádlott védője a bejelentett fellebbezését elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítésért, harmadsorban hatályon kívül helyezésért tartotta fenn.

Álláspontja szerint sem a csalás büntette, sem a magánokirat-hamisítás vétsége nem nyert bizonyítást. A bíróság feltételezések alapján, erőltetett mérlegeléssel következtetett a bűnösségre, annak ellenére, hogy nem állapítható meg, hogy I.r. vádlott az általa elkövetett bűncselekményekbe beavatta volna a VIII.r. vádlottat, téves az elsőfokú bíróságnak az életszerűsége hivatkozással ekörben levont következtetése.

Ezért a VIII.r. vádlott felmentését, másodlagosan pedig enyhítést, felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

IX.r. vádlott védője a bejelentett fellebbezést felmentésért és enyhítésért tartotta fenn. Elsődlegesen vitatta, hogy a IX.r. vádlott bűnös tudatállapotban cselekedett volna, ezért valamennyi bűncselekmény alól felmentését, másodlagosan a feltáró jellegű beismerő vallomására és az időmúlásra tekintettel vele szemben kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

X.r. vádlott védője a vádlott tagadására figyelemmel elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért bejelentett fellebbezését más büntetési nem, illetve a szabadságvesztés mérséklése érdekében tartotta fenn.

XI.r. vádlott védője az elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítésért bejelentett fellebbezését fenntartotta. A XI.r. vádlott tagadó tartalmú védekezésével szemben a rá terhelő vádlott-társi vallomásokat ellentmondásosnak ítélte. A tényállás iratellenes, amikor - a XII.r. vádlott helyett - a XI.r. vádlottról állítja, hogy az 2.sz. Kft képviselője. Bebizonyítottság hiányában felmentésre, illetve az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt.

A XI.r. vádlott betegségére, rokkantságára, két kiskorú gyermekes voltára, bűnsegédi minőségére, a sértetti közrehatásra és időmúlásra figyelemmel enyhítő szakasz alkalmazásával és kétszeres leszállással felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását kérte.

XIV.r. vádlott védője a megalapozatlanság miatt, felmentésért bejelentett fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint lízingszerződés kötésére rábírnivalakit, nem bűncselekmény, a XIV.r. vádlott maga sem volt tisztában vele, hogy a lízingtárgyak nem léteznek és a lízingdíjat senki nem fogja fizetni, továbbá az okirat-hamisítás tekintetében a bíróság nem állapított meg egyértelmű tényállást, ezért a vádlott felmentését kérte.

XVII.r. vádlott védője enyhítésért bejelentett fellebbezését fenntartotta. Elsődlegesen az időmúlásra és a vádlott személyi körülményeire figyelemmel büntetés helyett intézkedés alkalmazására, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt.

XIX.r. vádlott védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést akként tartotta fenn, hogy elsősorban a vádlott felmentését, másodsorban a pénzbüntetés mérséklését kérte.

Az utolsó szó jogán I.r. vádlott, II.r. vádlott, VI.r. vádlott, VII.r. vádlott, IX.r. vádlott, X.r. vádlott, XIV.r. vádlott és XVII.r., vádlottak nem kívántak felszólalni. III.r. vádlott, V.r. vádlott, VIII.r. vádlott XI.r. vádlott és XIX.r. vádlott vádlottak ártatlanságukat hangoztatták.

A Fővárosi Ítéltábla a bejelentett fellebbezések alapján a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel a Fővárosi Bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében, valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott vonatkozásában felülbírált.

Ennek eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során széleskörű bizonyítást folytatott le, amely megfelel a perrendi szabályoknak.

A szükséges figyelmeztetések a vádlottakkal és tanúkkal szemben elhangzottak, a terhelteket kioktatták az eljárás során gyakorolható jogaikra, s e jogukat gyakorolták is, amikor indítványokat és észrevételeket tettek.

Az elsőfokú bíróság ugyanakkor az NF.1.../2008. számú vádiratban II.r. vádlott 5 rb folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségeként (Btk. 276. §) terhére rótt bűncselekményeket 4 rb bűnsegédként elkövetett közokirat-

hamisítás büntettként (Btk. 274.§ (1) bek. c/ pont) és 1 rb bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségeként (Btk. 276. §), míg VI.r. vádlott és VII.r. vádlottak vagyoni elleni cselekményénél az NF.1.../2007. számú vádirati minősítéshez képest (Btk. 318. § (1) bek. (2) bek. a/ pont (7) bek. b/ pont helyett) a Btk. 318.§ (1) bek.(6) bek. a/ pontja szerinti bűncselekményként értékelte.

A vádtól eltérés lehetőségét sem a Be. 270.§-ának (1) bekezdése, sem a Be. 321.§-ának (4) bekezdése szerint nem állapította meg. Ez azonban - különös tekintettel arra, hogy a vádtól eltérő minősítés folytán VI.r. vádlott és VII.r. vádlottak tekintetében a cselekmény alacsonyabb büntetési tétellel fenyegetett, II.r. vádlott esetében pedig a másodfokú eljárás során ismét a vádbeli minősítés vált irányadóvá - olyan relatív eljárási szabálysértés, amely önmagában nincs az eljárás lefolytatására lényeges kihatással.

Észlelte ugyanakkor a másodfokú bíróság, hogy IX.r. vádlottnál a terhére rótt felbujtóként elkövetett hatóság félrevezetésének vétsége (Btk.237.§) - nincs vád tárgyává téve.

Ilyen bűncselekménnyel (az ítélet 15. oldalán részletezettek szerint) a Nyomozó Ügyészség Nyom. 4../2009. számú vádiratában XII.r. vádlott, XX.r. és XI.r. vádlottakat vádolta, akik közül XII.r. vádlott és XX.r. vádlottakkal szemben a bűnösség megállapításával az eljárás jogerősen befejeződött.

Ezen túlmenően hatóság félrevezetésének vétsége miatt a Nyomozó Ügyészség Nyom. 1../2009. számú vádiratában XVIII.r. vádlott ellen is vádat emelt, akire nézve a jogerős ügydöntő határozatban e bűncselekmény miatt a bűnösség megállapítására nem került sor.

IX.r. vádlott tekintetében sem a vádirati tényállás, sem az ítélet történeti tényállása és indokolása nem rögzít ilyen magatartást. Ilyen bűncselekményre nincs törvényes vád, ítéleti tényállás sem került megállapításra, ebből adódóan a bűnösség kimondása, amelyhez egyébként indokolás sem fűződik, olyan nyilvánvaló elírás, amely mellőzendő volt a határozat rendelkező részéből.

Az elsőfokú bíróság eljárásában a fentieken túlmenően a büntetőeljárás törvény rendelkezéseit megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, valamennyi az ügy érdemi elbírálása szempontjából jelentősséggel bíró tény feltárt, a rendelkezésre álló bizonyítékokat mérlegelte, s indokolási kötelezettségét is teljesítette.

Alapvetően helytálló tényállást állapított meg, amikor egyes vádlottak tagadó tartalmú védekezésével szemben más vádlottak önmagukat is terhelő vallomását és az azokat alátámasztó tanúvallomásokat, szakvéleményeket és okirati bizonyítékokat fogadta el.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás ugyanakkor a Be. 351.§-ának (2) bekezdés b/ és c/ pontja szerinti megalapozatlanságban szenved, mivel kismértékben hiányos, illetve pontatlan, továbbá az elsőfokú bíróság ügydöntő

határozatának meghozatala óta változás következett be a vádlottak személyi körülményei tekintetében.

A másodfokú bíróság az ítéletet a személyi körülmények vonatkozásban - a másodfokú eljárásban becsatolt iratok, illetve beszerzett erkölcsi bizonyítvány alapján a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontja szerint - az alábbiakkal egészíti ki illetve helyesbíti:

I. r. vádlott az 3.sz.Kft-nél követeléskezelő, havi 150.000 forintos nettó jövedelemmel, amelyből korábbi élettársának havi 60.000 forint gyerektartásdíjat fizet, új élettársi kapcsolatban él.

III.r. vádlott négy hónapja egy vidéki cég alkalmazásában áll, havonta 75.000-80.000 forint nettó jövedelemmel, új házasságot kötött és egy 15 hónapos gyermeke van.

III.r. vádlott vádlottat:

- a Ráckevei Bíróság 13.Bk.Tm.2../2005/2.számú végzésével a 2004. július 26. napján elkövetett lopás vétsége miatt 40.000 forint pénzbüntetésre;
- a Pesti Központi Kerületi Bíróság 4.B.8../2005/38. számú 2005. július hó 7. napján jogerős ítéletével 28 rb (9 esetben társtettesként, 9 esetben bűnsegédként elkövetett, tíz esetben kísérleti szakban maradt) lopás büntette, 7 rb (6 esetben társtettesként elkövetett) lopás vétsége és 4 rb okirattal visszaélés vétsége miatt egy év hat hónapi, két évi próbaidőre felfüggesztett börtönre ítélte.

IX.r. vádlott vádlottat:

- Dabasi Városi Bíróság 2010. december 3. napján kihirdetett és 2010. december hó 7. napján jogerős 1.B.4../2008/43.számú ítéletével a 2006. február 15. napján elkövetett csalás büntette és bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt 5 napi közérdekű munkára;
- a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2011. június 20. napján kihirdetett és ugyanaznap jogerős 17.B.2.../2009/52.számú ítéletével a 2005. december 1.napján társtettesként elkövetett jelentős kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntette és társtettesként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt 1 év 8 hónapi börtönre és 2 évi közügyektől eltiltásra ítélte.

X.r. vádlott 2008. májusa óta egy gyárban gépkezelő-karbantartóként dolgozik, havi jövedelme nettó 160.000 forint, amelyből édesanyját és nagymamáját támogatja.

XI. r. vádlott két szívinfarktuson esett át, ami miatt rokkantsági nyugellátást állapítottak meg a részére.

XI.r. vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság 22.B.12../1999/31. számú 2001. április 27. napján jogerős ítéletével csalás büntette, közokirat-hamisítás büntette,

magánokirat-hamisítás vétsége és okirattal visszaélés vétsége miatt ítélte 3 évi börtönre és 3 évi közügyektől eltiltásra.

A szabadságvesztést 2004. december hó 6. napjával kell kitöltöttnek tekinteni.

Az előző elítéltetések ügyszámaira hivatkozásnál az ítélet 16. oldal ötödik, a 17. oldal ötödik, a 20. oldal második és negyedik bekezdéseiben „xx”-ként feltüntetett kitélt xx. betűjelre helyesbíti.

A történeti tényállásban szereplő pontatlanságokat a másodfokú bíróság az alábbiak szerint javítja ki, illetve a tényállást a következőkkel egészíti ki:

- az ítélet 22. oldal utolsó bekezdésében xx helyesen: IV.r. vádlott, míg a 23. oldal első bekezdésében IX.r. vádlott helyesen: IX.r. vádlott, második bekezdésében X.r. vádlott;

- a 27. oldal első bekezdésében: a 1.sz. Zrt által két részletben bankszámlára utalt pénz összege helyesen: 44.534.700 forint.

- az I/1/3/a tényállási pont első mondata annyiban pontosítandó, hogy az 2.sz. Kft képviselője XII.r. vádlott lett.

- a 30. oldal negyedik bekezdésében a 2.sz. Zrt-nél vezetett számlára utalt összeg helyesen: 9.071.000 forint volt.

- a 31. oldal ötödik bekezdését az alábbiak szerint helyesbíti:

Az I. pontban írt cselekményekkel a 1.sz. Zrt sértettnek:

I.r. vádlott I.r. vádlott összesen 126.060.796 forint kárt okozott, amelyből 4.994.037 forint megtérült,

II.r. vádlott összesen 17.936.000 forint kárt okozott, amelyből 604.650 forint megtérült,

IV.r. vádlott összesen 108.124.796 forint kárt okozott, amelyből 4.389.387 forint megtérült,

VI.r. vádlott és VII.r. vádlottak cselekményével veszélyeztetett érték: 59.353.863 forint,

VIII.r. vádlott összesen 60.736.796 forint kárt okozott, amelyből 3.418.673 forint megtérült,

IX.r. vádlott 16.202.096 forint kárt okozott, amelyből 2.019.803 forint megtérült,

X.r. vádlott 44.534.700 forint kárt okozott, amelyből 1.398.870 forint megtérült,

V.r. vádlott cselekménye folytán 47.388.000 forint kár keletkezett, amelyből 970.714 forint megtérült,

XI.r. vádlott és XII.r. vádlottak szándéka 106.741.863 forint megszerzésére irányult, az ebből ténylegesen megszerzett 47.388.000 forintból 970.714 forint kár térült meg,

XIV.r. vádlott cselekménye folytán 8.865.000 forint kár keletkezett, amelyből 168.679 forint megtérült.

- a 33. oldalon a II/2. tényállás pont második bekezdését annyiban pontosítja, hogy a cége nevében nyitott bankszámla felett XVI.r. vádlott volt egyedül rendelkezésre jogosult,

- a II. tényállás az ítélet 35. oldal 5. bekezdésében annyiban egészítendő ki, hogy a lízingszerződés létrejötte érdekében a felsorolt iratokat I.r. vádlott III.r. vádlott tudtával használta fel.

-továbbá a 36. oldal ötödik bekezdése azzal egészítendő ki, hogy a vételár megfizetése után III.r. vádlott 1.000.000 forintot kapott.

- a 38. oldalon az V. tényállási pontot az alábbiakkal egészíti ki:

IX.r. vádlott a betéti társaság képviselőjeként egy földmunkagépet vette át.

A lízingszerződés felmondásáról IX.r. vádlott 2005. november 3. napján értesült. (nyomozati iratok 319. oldal) A lízingszerződés felmondását követően IX.r. vádlott 2005. december 5. napján egyszeri, 289.702 forint összegű befizetést teljesített.

Az 2.sz. cég 2005. november 16. napján tett feljelentést IX.r. vádlott ellen. (az ítélet indokolásának 84. oldal második bekezdését átemelve)

IX.r. vádlott a 2006. február 2. napjára szóló rendőrségi idézésének átvételéről tájékoztatta I.r. vádlottat, aki emiatt intézkedett, hogy a betéti társaságot két ukrán személynek eladják, s az ehhez szükséges papírokat az érintett felek, továbbá ügyvéd jelenléte nélkül I.r. vádlott íratta alá IX.r. vádlott és XIX.r. vádlottakkal. A cégbejegyzési kérelemhez valótlán tartalmú taggyűlési jegyzőkönyveket és határozatokat csatoltak.

A betéti társaság tulajdonjogának átruházását követően egy ukrán állampolgár 2006. június 12. napján 300.000 forintot fizetett meg a sértettnek.

- A 39. oldal első bekezdését helyesbíti, az 1.sz. Rt sértett kárából megtérült összeg helyesen: 4.779.502 forint.

A fenti kiegészítésekkel és pontosításokkal az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól.

A bejelentett védői perorvoslatokkal szemben az elsőfokú ítélet nem szenved olyan megalapozatlansági hibában, amely a másodfokú felülbírálatra alkalmatlanná tenné. A megállapított tényállás nem felderítetlen, összhangban áll az eljárás irataival, megállapításainak tényalapja az iratok között megtalálható, nem alapul helytelen, vagy alaptalan következtetéseken, így a logika szabályainak is megfelel. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás ekként a Be. 352.§ (2) bekezdése szerint a másodfokú felülbírálat alapját képezte.

A megalapozott tényállás szerint I.r. vádlott olyan társasági kört alakított ki, amelynek tagjai nagy értékű gépek lízingelését színlelve (ezen berendezések tényleges átadás-átvétele nélkül) jelentős összegű pénzhez jutottak.

A bűncselekmény-sorozat meghatározó figurája I.r. vádlott volt, aki - álnevet használva, valódi személyazonosságának feltárása nélkül - a lízingcéggel szoros kapcsolatot tartott, miközben a lízingügylet további szereplőit szállítóként, illetve

lízingbevevőként kiválasztotta, a cégek képviselőit e feladatra felkészítette, s őket a szükséges iratok beszerzésében és benyújtásában - részben személyesen, részben VIII.r. vádlott közreműködésével - segítette.

A lízingtárgyként feltüntetett berendezésekről műszaki dokumentáció azok tényleges birtoklása nélkül is beszerezhető volt, s a 1.sz. Zrt akkori gyakorlata szerint a lízingszerződés aláírása előtt a lízingtárgy meglétének szemlézéssel történő ellenőrzésére nem került sor. A vádbeli szerződésekben szereplő konkrét gépek a valóságban nem léteztek, így átadás-átvétel tárgyai sem lehettek, továbbá nyilvánvalóan nem biztosíthattak fedezetet a lízingbeadó számára sem. A lízingbevevők oldalán hiányzott a lízingdíj szerződésszerű és hiánytalan megfizetésére irányuló hajlandóság, míg fizetési képességüket a fedezetet jelentő berendezés hiánya is kizárta.

A II. tényállási pont szerint a lízingszerződés tárgyát képező egy darab 50 millió forintot meghaladó értékű nyomógép esetében (ennek dokumentálása ellenére) sem került átadásra ilyen berendezés, s a büntetőeljárás során utólag lefoglalt két darab, eltérő márkájú és gyakorlatilag értéktelen nyomdagép (nyomozati iratok 3. kötet 119. oldal) semmiben nem felelt meg a szerződésben foglaltaknak.

A lízingtárgy megtekintésének kívánalma - a berendezés hiányában - legfeljebb a konkrét ügylet megghiúsulását eredményezhette volna, azonban a kialakult gyakorlat ismeretében I.r. vádlott tudta, hogy ismert szerződők esetében a szemlére nem kerül sor.

A vádbeli cselekmények közül az I/3/a tényállási pontban írt kapcsán azért nem jött létre szerződés, mert a lízingtárgyakat felhívásra nem mutatták be a banknak. Ebben az esetben az újabb próbálkozás alkalmával, amikor szállítóként a pénzintézet előtt már ismert szereplő jelentkezett és két munkagép helyett csupán egynek a lízingelésére merült fel igény, utóbb a lízingszerződés - immár a lízingtárgy bemutatása nélkül, - akadálytalanul létrejött.

A lízingügylethez csupán a cégük nevét adó IX.r. vádlott és X.r. vádlottak egybehangzó vallomásának elfogadásával helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy I.r. vádlott nem győződhetett meg a lízingtárgyak meglétéről.

A szerződéskötés érdekében cégek alapítására úgy került sor, hogy a társaságot tényleges gazdasági tevékenység folytatásának szándéka nélkül, csupán annak érdekében hozták létre, hogy a lízingügyletben lízingbevevőként részt vehessen. Ebből adódóan a szerződéskötést követően gyorsan át is ruházták a cégeket, hogy a felelősségre vonást elkerüljék.

A 1.sz. Bt-vel kapcsolatban XVIII.r. vádlott - X.r. vádlott vádlott-társához hasonlóan - olyan vallomást tett, miszerint a csupán névleg vette át a társaságot. A 2006. augusztus 1. napjára dátumozott, a beltag és a társaság székhelye tekintetében változást tartalmazó (egyebekben a betéti társaság tevékenységi körét nem érintő) társasági szerződés alapján 2006. október 9. napján került a tulajdonos változásnak a cégnyilvántartásba bejegyzésre. Az átruházás időpontjában XVIII.r. vádlottnak gazdaság tevékenység folytatására irányuló szándéka nem volt, a neki felajánlott pénz ellenében vállalta, hogy a társaság képviselőjeként a lízingtárgy eltulajdonítása tekintetében valótlán feljelentést tesz. Az a tény, hogy a későbbiekben (2009. novemberétől) a cég tevékenységi körének ezirányú módosításával és

számítástechnikához értő kültaggal számítástechnikai tevékenységet kívánt végezni, nem változtat azon, hogy a cég megszerzésekor a közhiteles cégnyilvántartásba valótlán adatok bejegyzésében működött közre.

A szerződéskötések időpontjainak egybevetéséből jól látható, hogy a lízingdíj részleteinek kezdeti megfizetése egyfelől arra szolgált, hogy a pénzügyi bizalma megmaradjon és a folyamatban lévő vagy küszöbönálló újabb lízingügylet kapcsán is kedvezően bírálja el a kérelmeket, - másfelől, hogy a lízingbevevőként szerződő társaság átruházása zavartalanul megtörténhessen. Annyiban helytálló volt a védői érvelés, hogy az ilyen megfontolásból történt befizetéseket is figyelembe kell venni kármegtérülésként.

A Fővárosi Ítéltábla nem értett egyet a vádbeli társasági szerződések kapcsán eljáró ügyvédek kihallgatásának elmaradását kifogásoló védői perorvoslattal. Ezzel kapcsolatban a társasági szerződést ellenjegyző ügyvédet egyfelől titoktartási kötelezettség terheli, másfelől - figyelemmel arra, hogy a valótlán tartalmú okirat felhasználója is büntetendő - az önvádra kötelezés tilalma folytán a vallomástételt megtagadhatja (Be. 82.§ (1) bek. b/ és c/ pontjai).

Az elsőfokú bíróság a terhelti vallomások és a további bizonyítékok tekintetében logikus és okszerű indokát adta, hogy melyeket, mely részükben és miért fogadott el. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló valamennyi bizonyítékot értékelte, azokat egyenként és egymással összefüggésben gondosan mérlegelte. Mérlegelése során a kétséget kizáróan nem bizonyított tényeket a vádlottak javára figyelembe vette, így az V. tényállási pont szerinti földmunkagép megléte tekintetében is elfogadta IX.r. vádlott védekezését és cselekvőségét sikkasztásként értékelte.

Ekként az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységét támadó védelmi perorvoslatok a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethettek.

A másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett az elsőfokú bíróságnak a vádlottak bűnösségére levont következtetésével.

Az elsőfokú bíróság - ezt ugyan határozata indokolásában nem jelölte meg, - helyesen értelmezte a Btk. 2.§-ában foglaltakat, amikor a vádlottak cselekményeit a bűncselekmények elkövetése idején hatályos büntető törvény rendelkezéseinek alkalmazásával bírálta el. A másodfokú elbírálás idején hatályos Btk sem kedvezőbb a vádlottakra nézve, így alkalmazására nincs törvényes lehetőség.

A vagyon elleni cselekmények körében a Btk 318.§-ának (1) bekezdésébe ütköző csalás büntetnének törvényi tényállási elemei kimerítően megvalósultak. Az elkövetők jogtalan haszonszerzési célzattal ejtették tévedésbe a lízingbeadó pénzügyi bizalmát, s e tévedésbe ejtő magatartással okozati összefüggésben kár is bekövetkezett.

A jelen ügyben az okozott problémát, hogy ki tekinthető a tévedésbe ejtést megvalósító személynek, azaz a bűncselekmény tettesének: az-e aki színleg a

lízingügylet részvevőjeként formálisan részt vett a szerződéskötésben, vagy aki ténylegesen ezen ügyeket lebonyolította.

Az elsőfokú bíróság álláspontja az volt, hogy amikor a vádlottak személyes nyilatkozatok, illetve iratok aláírása, eljuttatása útján a lízingkérelem pozitív elbírálása érdekében a 1.sz. Rt sértett képviselőit arról tájékoztatták, hogy a több millió forintot érő lízingtárgyak léteznek, s azt a szállítóként fellépő cégek megvásárolták, a vevőként jelölt cégek pedig lízingbe kívánják venni és köztük a lízingtárgy átadása-átvétele megtörtént, olyan lényeges körülmények tekintetében tettek valótlan nyilatkozatot, amely a lízingcéget érdemben befolyásolta, hogy a kérelmeket jóváhagyja, illetve a lízingtárgy vételáraként feltüntetett összeget a szállító (eladó) cég számlájára utalja.

Ekörben I.r. vádlott, továbbá VI.r. vádlott és VII.r. vádlottak cselekvőségét tettesi elkövetésként, míg II.r. vádlott, III.r. vádlott, IV.r. vádlott, V.r. vádlott, VIII.r. vádlott, IX.r. vádlott, X.r. vádlott, XI.r. vádlott és XIV.r. vádlottaknak az elkövetéshez szükséges feltételeket biztosító szándékos magatartását bűnsegédi bűnrészességgként értékelte. (ítélet 93. oldala)

A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját, miszerint az elbírált esetben a csalás törvényi tényállási elemei - a jogtalan haszonszerzési célzat a tévedésbe ejtés és a károkozás, - egyértelműen felismerhetők, s a tévedésbe ejtett személy a tévedése eredményeként tett olyan vagyoni jellegű intézkedéseket, amelynek következtében kár keletkezett. Így a kár a vádlottak megtévesztő magatartásának a következménye.

A lízingügyletekkel kapcsolatban - az 1/3/a tényállási pont kivételével, ahol VI.r. vádlott és VII.r. vádlottak jártak el, - mindent I.r. vádlott I.r. vádlott intézett, ezt azonban nem a saját nevében tette, s a szerződéseket a vádlott-társai kötötték meg, akik viszont csupán a cégük nevét adták az ügyletnek.

A **vagyon elleni** bűncselekmény minősítését illetően I.r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg az üzletszerűen és bünszövetségben történt elkövetést, miként azt is, hogy a részecselekmények a folytatólágosság egységébe tartoznak. Ekként törvényesen minősítette I.r. vádlottnak a tényállás I/1/b; I/2/b, I/3/b, I/2/1; I/2/2 és II. tényállási pontjaiban írt cselekményeit - a Btk. 137.§ 7./ és 9./ pontjaira és a 138/A § d/ pontjára figyelemmel - a Btk. 318. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a/ és c/ pontjai, továbbá a (7) bekezdés b/ pontja szerint minősülő különösen nagy kárt okozó, üzletszerűen, bünszövetségben elkövetett csalás büntettének, amelyet a Btk. 12.§-ának (2) bekezdésére figyelemmel folytatólágosan követett el. A bűncselekmény minősítésében nem juthat kifejezésre, hogy egy részecselekmény (az I/1/3/a pont) kísérleti szakban rekedt.

VI.r. vádlott és VII.r. vádlott vádlottak I/3/a pontja szerinti cselekvőségét az elsőfokú bíróság - a 138/A § c/ pontjára figyelemmel - ugyancsak helytállóan értékelte a Btk. 318.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (6) bekezdés a/ pontja szerint minősülő jelentős kárt okozó csalás büntette Btk. 16.§-a szerinti kísérletének, a minősítés csupán annyiban szorult pontosításra, hogy a vádlottak egymás tevékenységéről tudva, s azt kiegészítve közösen - ebből adódóan Btk. 20.§ (2) bekezdése értelmében - **társtettesi** minőségben valósították meg cselekményüket.

A további vádlottak bűnrészesi magatartását illetően helyesen minősítette II.r. vádlott(I/2/1. és II. tényállási pontban részletezett) cselekvőségét - a Btk. 137.§ 7./ és 9./ pontjaira, továbbá a 138/A § d/ pontjára figyelemmel - a Btk. 318.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a/ és c/ pontjai, valamint a (7) bekezdés b/ pontja szerint minősülő különösen nagy kárt okozó, üzletszerűen, bünszövetségben és a Btk. 21.§ (2) bekezdése szerint bűnsegédi minőségben, a Btk. 12.§ (2) bekezdésére figyelemmel folytatólagosan elkövetett csalás büntettének.

III.r.vádlottnak a II. tényállási pontban írt magatartásának - a Btk. 137.§ 7./ és 9./ pontjaira, valamint a 138/A § d/ pontjára figyelemmel - a Btk. 318. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a/ pontja, valamint a (7) bekezdés b/ pontja szerinti különösen nagy kárt okozó, bünszövetségben, a Btk. 21.§ (2) bekezdése alapján bűnsegédi minőségben elkövetett csalás büntettekénti minősítése ugyancsak megfelel az anyagi jogi rendelkezéseknek.

IV.r.vádlott (I/1/b, I/2/b és I/3/b tényállási pontokban részletezett) cselekvőségét - a Btk. 137.§ 7./ és 9./ pontjaira, továbbá a 138/A § d/ pontjára figyelemmel - helytállóan minősítette a Btk. 318.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a/ és c/ pontjai, valamint a (7) bekezdés b/ pontja szerint minősülő különösen nagy kárt okozó, üzletszerűen, bünszövetségben és a Btk. 21.§ (2) bekezdése szerint bűnsegédi minőségben elkövetett csalás büntettének, amely vonatkozásában azonban mivel a vádlott egységes akarat-elhatározással, rövid időközön belül követett el azonos sértett sérelmére bűncselekményt, a Btk. 12.§ (2) bekezdésének felhívásával pótolni kellett a **folytatólagosságra** utalást.

V.r. vádlott bűnösségét az elsőfokú bíróság a Btk. 137.§ 7./ és 9./ pontjaira, továbbá a 138/A § d/ pontjára figyelemmel a Btk. 318.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a/ és c/ pontjai, valamint a (7) bekezdés b/ pontja szerint minősülő különösen nagy kárt okozó, bünszövetségben és üzletszerűen elkövetett csalás büntetében állapította meg, amelyet bűnsegédként követett el.

A történeti tényállás bevezető része (22. oldal hatodik bekezdése) azt rögzíti, hogy I.r. vádlott V.r. vádlotton keresztül vette fel a kapcsolatot a 1.sz. Zrt képviselőjével, illetve az I/3/a tényállási pont szerint V.r. vádlott. VI.r. vádlott és VII.r. vádlottaknak lízingszerződéssel kapcsolatos próbálkozásukhoz ugyanezt a lízingcéget ajánlotta, s a sértett képviselőjének egyik közvetlen munkatársán keresztül vették fel a kapcsolatot (ítélet 27-28. oldal) - ez azonban önmagában büntetőjogi felelősség megállapításának alapjául nem szolgálhat. Az I/3/a pontban írt csalás nincs V.r. vádlott terhére róva és a vádirat sem tartalmaz konkrét tényállást reá nézve.

V.r. vádlottnál kifejezetten csupán egyetlen lízingszerződés kapcsán kifejtett magatartás került vád tárgyává tételre (vádirat I/3/b pontja, 14. oldal), s ennek megfelelően az ítélet helyesbített történeti tényállása az I/3/b tényállási pontban konkrétan 44.534.700 forint összegű kár okozását rója fel V.r. vádlottnak.

A minősítő körülmények körében a bünszövetség megállapításával a másodfokú bíróság egyetértett, figyelemmel arra, hogy a bűncselekmények szervezett

végrehajtását szolgáló vádlottak közti kapcsolat, s az abban megmutatkozó következetesség, tervszerűség és akarategyezőség V.r. vádlott számára felismerhető volt és egy cselekmény végrehajtásában maga a terhelt is részt vett.

Nem osztotta azonban az elsőfokú bíróság álláspontját az üzletszerű elkövetés tekintetében, figyelemmel arra, hogy tevőlegesen nevezett csupán egyetlen ügyletben működött közre. A kifejtettekből adódóan mind a bűncselekmény elkövetési értéke, mind a minősítő körülmények köre szűkült.

Az irányadó történeti tényállás szerint V.r. vádlott cselekvőségének minősítését a másodfokú bíróság - bűnsegédi minőségét érintetlenül hagyva, - a Btk. 137.§ 7./ pontjára, továbbá a 138/A § c/ pontjára figyelemmel a Btk. 318.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a/ pontja, valamint a (6) bekezdés b/ pontja szerint minősülő jelentős kárt okozó, bünszövetségben elkövetett csalás bűntettére változtatta meg.

VIII.r. vádlottnak az I/1/b; I/2/b és I/2/1. tényállási pontjaiban írt magatartását az elsőfokú bíróság szintén az anyagi jogi szabályoknak megfelelően minősítette - a Btk. 137.§ 7./ és 9./ pontjaira, valamint a 138/A § d/ pontjára figyelemmel - a Btk. 318.§-ának (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bek. a/ és c/ pontjai, valamint a (7) bek. b/ pontja szerint minősülő különösen nagy kárt okozó, üzletszerűen, bünszövetségben elkövetett csalás bűntettének, amelyet a Btk. 21.§ (2) bekezdése alapján bűnsegédként követett el. E vádlott azonban egységes akarat-elhatározással, rövid időközön belül követett el azonos sértett sérelmére bűncselekményt, így magatartása a Btk. 12.§ (2) bekezdése szerint **folytatólagosan** elkövetettként is minősül.

IX.r. vádlottnak a tényállás I/1/b pontja szerinti (a 1.sz. Zrt sérelmére megvalósított) cselekményét az elsőfokú bíróság a Btk. 137.§ 7./ és 9./ pontjaira, továbbá a 138/A § c/ pontjára figyelemmel a Btk. 318.§-ának (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bek. a/ és c/ pontjai, valamint a (6) bek. b/ pontja szerint minősülő jelentős kárt okozó, bünszövetségben és üzletszerűen elkövetett csalás bűntettében állapította meg, amelyet bűnsegédként követett el.

A másodfokú bíróság e vádlottnál is egyetértett a minősítő körülmények körében a bünszövetség megállapításával, mivel IX.r. vádlott egy cselekmény végrehajtásában úgy vett részt, hogy ismerte a hasonló bűncselekmények szervezett végrehajtására a vádlottak között kialakított kapcsolatot, illetve abban megmutatkozó következetességet, tervszerűséget és akarategyezőséget.

Az üzletszerű elkövetés azonban - szemben az elsőfokú bíróság álláspontjával, - nem állapítható meg e vádlottnál. IX.r. vádlott magatartását ezért a másodfokú bíróság - bűnsegédi minőségét nem érintve, - a Btk. 137.§ 7./ pontjára, továbbá a 138/A § c/ pontjára figyelemmel a Btk. 318.§-ának (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bek. a/ pontja, valamint a (6) bek. b/ pontja szerint minősülő jelentős kárt okozó, bünszövetségben elkövetett csalás bűntettének minősítette.

Az elsőfokú bíróság a tényállás V. pontjában IX.r. vádlott védekezése elfogadásával, a 1.sz. Rt sértett által rábízott lízingtárggyal való sajátjakénti rendelkezést róta fel, s az e pontban részletezett cselekvőségét helyesen minősítette a Btk. 138/A § c/ pontjára figyelemmel a Btk. 317.§-ának (1)

bekezdésébe ütköző, de az (5) bek. a/ pontja szerinti jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntetteként.

X.r. vádlottnak a tényállás I/2/b pontjaiban írt, két különböző alkalommal, lízingbevevőként történt közreműködését az elsőfokú bíróság helyesen minősítette - a Btk. 137.§ 7./ és 9./ pontjaira, valamint a 138/A § c/ pontjára figyelemmel - a Btk. 318.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a/ és c/ pontjai, valamint a (6) bekezdés b/ pontja szerint minősülő jelentős kárt okozó, üzletszerűen, bünszövetségben elkövetett csalás büntettének, amelyet a Btk. 21.§ (2) bekezdése alapján bűnsegédként követett el. E vádlott is rövid időközön belül, egységes akarat-elhatározással követett el azonos sértett sérelmére ugyanolyan bűncselekményt, így cselekménye minősítésénél a Btk. 12.§ (2) bekezdése szerint **folytatólagosságra** utalást pótolni kellett.

XI.r. vádlott a tényállás I/3/a és I/3/b pontjaiban írt azon magatartását, hogy XII.r. vádlottat az 2.sz. Kft képviselőjeként két alkalommal a 1.sz. cég Kft-vel, illetve 4.sz. Kft szállítóktól származó munkagépek tekintetében lízingbevevőkénti fellépésre bírta rá, helyesen minősítette az elsőfokú bíróság - a Btk. 137.§ 7./ és 9./ pontjaira, valamint a 138/A § d/ pontjára figyelemmel - a Btk. 318.§-ának (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bek. a/ és c/ pontjai, valamint a (7) bek. b/ pontja szerint minősülő jelentős kárt okozó, üzletszerűen, bünszövetségben elkövetett csalás büntettének. Tévedett azonban, amikor befejezett bűncselekményt rótt a vádlott terhére annak ellenére, hogy a ténylegesen bekövetkezett kár nagysága nem éri el a minősítéshez megkívánt elkövetési érték alsó határát, - ezért a cselekményt a másodfokú bíróság a Btk. 16.§-ára figyelemmel a csalás **kísérletek**ént értékelte.

Kétségtelen, hogy XI.r. vádlott bűncselekmény elkövetéséhez szándékosan segítséget is nyújtott, ezen túlmenően azonban ő ébresztett bűncselekmény elkövetése irányuló szándékot XII.r. vádlottban.

Az állandóan követett bírói gyakorlat szerint ha a a bűncselekmény felbujtója a tettesnek a bűncselekmény elkövetéséhez bűnsegélyt is nyújt, magatartását egységesen felbujtásnak kell minősíteni, s az enyhébb bűnsegély a felbujtásba beolvad.

Az anyagi jogdogmatikában kidolgozott önállóan részselekmény kategóriájának maradéktalanul megfelel az a vádlotti cselekvőség, hogy a bűncselekmény elkövetésére általa eszközölt felbujtás folytán ténylegesen megvalósított bűncselekmény elkövetéséhez szándékosan segítséget is nyújt. Az elkövető szándéka (tudattartalma) ilyen esetben nem differenciálódik úgy, hogy azt elkövetői alakzatként önállóan is pönalizálni lehetne, ezért - s mivel a felbujtás a jelentősebb támadás a jogi tárgy ellen, hiszen ez a bűncselekmény elkövetésének kiváltó tényezője, - a bűnsegélyt háttérbe szorítja a felbujtás. (BH. 2004/ 270. és 2008/173. számú jogesetek)

A kifejtettek alapján tehát XI.r. vádlottnak a vagyon elleni bűncselekmény kapcsán kifejtett bűnsegédi és felbujtói közreműködését a másodfokú bíróság egységesen **felbujtói** minőségben elkövetettnek minősítette, amelybe a bűnsegély beolvad. E vádlottnál megvalósulnak a folytatólagosság Btk.12.§ (2) bekezdése szerinti törvényi ismérvei, ezért a cselekmény minősítésénél a **folytatólagos** elkövetésre utalást is pótolta az ítéletábra.

A **közbizalom elleni** bűncselekmények körében az elsőfokú bíróság I.r. vádlottat 6 rb, két esetben felbujtóként, II.r. vádlottat 4 rb bűnsegédként, III.r. vádlottat 1 rb tettesként, IX.r. vádlott és X.r. vádlottakat 2-2 rb bűnsegédként, továbbá XIX.r. vádlottat 1 rb bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében is bűnösnek mondta ki, abbeli cselekvőségüket értékelve, hogy tényleges gazdasági tevékenység szándéka nélkül fiktív cégek cégbírószági bejegyeztetését illetve törlését kezdeményezték.

A Btk. 274. § (1) bekezdés c/ pontjában írt ún. intellektuális közokirat-hamisítást az követi el, aki közreműködik abban, hogy jog vagy kötelezettség létezésére, megváltozására, vagy megszűnésére vonatkozó valótlan adatot, tényt, vagy nyilatkozatot foglaljanak közokiratba. Az elkövetési magatartásként megjelölt közreműködést pedig az valósítja meg, aki a közokiratba foglalás érdekében a jogi jelentőséggel bíró tényt, adatot, vagy nyilatkozatot a kiállító hatóság, vagy erre feljogosított személy tudomására hozza, azt szolgáltatja.

A 1/2004. BJE határozat szerint a Btk. 274. § (1) bekezdés c/ pontjában meghatározott (ún. intellektuális) közokirat-hamisítás büntettének minden olyan közokirat elkövetési tárgya lehet, amelynek rendeltetése, hogy a benne foglalt adat valóságát teljes bizonyító erővel bizonyítsa. A jogegységi határozatban kifejtettek szerint az intellektuális közokirat-hamisítás szempontjából a rendelkező és a bizonyító közokiratok megkülönböztetésének önmagában nincs ügydöntő jelentősége. Ez a bűncselekmény bármely rendeltetésű közokiratra nézve elkövethető, amennyiben az elkövetői közreműködés következményeként valamely jog vagy kötelezettség létezésére, megváltoztatására vagy megszűnésére vonatkozóan olyan valótlan adat, tény vagy nyilatkozat közokiratba foglalására kerül sor, amelyet a közokirat közhitelűen bizonyít.

A cégjegyzék a céget, a cégre vonatkozó adatokat tartja nyilván. A cégnyilvántartás alapvető funkciója, hogy a cégek legfontosabb adatai, illetve azok változásai, a forgalom biztonsága, a hitelezők védelme érdekében nyilvánosak, megismerhetők és bárki számára hozzáférhetők legyenek. A cégnyilvántartás közokirat, amely bizonyítja a piaci szereplők közhiteles adatokkal történő tájékoztatását, hitelesen tanúsítja a benne feltüntetett adatokat, bejegyzett jogok és tények fennállását, azok változásait. A közhiteles cégnyilvántartásnak a tulajdonváltozásra, a cég tulajdonosi körére, ügyvezetőjének személyére vonatkozó bejegyzései olyan adatoknak tekinthetők, amelyek valóságát a közokirat - az ellenkező bizonyításáig - igazolja, ezért ezekre vonatkozóan a közokirat-hamisítás elkövethető.

A cégjegyzék, mint közokirat hitelesen tanúsítja a benne feltüntetett adatok és tények fennállását és azok változásait. A cégjegyzék a közokiratok természetével bír, a bejegyzett adatokat ellenkező bizonyításáig valónak kell tekinteni.

A Btk. 274. § (1) bekezdés c/ pontja a közvetett tettességnek egy sajátos formáját szabályozza. Az ún. intellektuális közokirat-hamisítás büntettét az követi el, aki valamely jog vagy kötelezettség létezésére, megváltoztatására vagy megszűnésére vonatkozó valótlan adat, tény vagy nyilatkozat közokiratba foglalásában működik közre. Ez a bűncselekmény tehát akkor valósul meg, ha az elkövető szándékos, vagy a Btk. 274. § (3) bekezdésében szabályozott esetben gondatlanságból történt

megtévesztő közreműködése folytán (ennek okozatos következményeként) a közokiratot hatáskörében eljárva kiállító jóhiszemű (tévedésben lévő) személy olyan valótlan gondolati tartalmat (adatot stb.) tüntet fel az egyébként alakilag hibátlan közokiratban, amely jog vagy kötelezettség létezésére, megváltoztatására vagy megszűnésére vonatkozik. (BH 2007/181, EBH 2002/734)

I.r. vádlott, II.r. vádlott, III.r. vádlott, IX.r. vádlott, X.r. vádlott és XIX.r. vádlottaknak a cégbejegyzésekkel kapcsolatos magatartását helytállóan minősítette az elsőfokú bíróság a Btk. 274.§ (1) bek. c/ pontjában írt, s a rendbeliség tekintetében a cégbírószági bejegyzések számához igazodó közokirat-hamisítás büntettének.

A kifejtettek alapján azonban az elsőfokú bíróság az elkövetői minőség megállapításánál - III.r. vádlott kivételével (II. tényállási pont) - figyelmen kívül hagyta, hogy a jog vagy kötelezettség létezésére, megváltozására, vagy megszűnésére vonatkozó valótlan adat, tény vagy nyilatkozat közokiratba foglalásával kapcsolatos közreműködés nem a bűncselekményhez nyújtott bűnsegélyként értékelendő, hanem a bűncselekmény elkövetési magatartását jelenti.

I.r. vádlott maga is követett el közokirat-hamisítást, amikor a 1.sz. Kft alapításakor illetve átruházásakor eljárta a közhiteles cégnyilvántartásba történő bejegyzés érdekében (II. tényállási pont), ezen 2 rb közokirat-hamisítás büntettét nevezett tettesként valósította meg. Ugyanakkor I.r. vádlott IX.r. vádlott és X.r. vádlottakat (I/1/a; I/1/c, I/2/a és I/2/c tényállási pontok) is hasonló közreműködésre bírta rá, ebből adódóan a közokirat-hamisítás tekintetében további felbújtói magatartás is a terhére róható. Ekörben tévesen határozta meg az elsőfokú bíróság a I.r. vádlott terhére rótt, felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás rendbeliségét a bűncselekmények elkövetésére rávett személyek számához igazodóan 2 rendbeliként, a bűnrészesi magatartás ugyanis a közokiratok számához és nem az abban közreműködő személyek számához igazodik. Mivel I.r. vádlott rábírására IX.r. vádlott (I/1/a, I/1/c pontok) és X.r. vádlottak (I/2/a, I/2/c pontok) 2-2 rb a Btk. 274.§ (1) bek. c/ pontjában írt közokirat-hamisítás büntettének törvényi tényállását valósították meg, így I.r. vádlott büntetőjogi felelőssége 4 rb, a Btk. 21.§ (1) bekezdése szerinti felbujtóként elkövetett, a Btk. 274.§ (1) bek. c/ pontjában írt közokirat-hamisítás büntettében állapítható meg.

A kifejtettek alapján IX.r. vádlott és X.r. vádlott vádlottak cselekményükért a Btk. 20. §-ának (1) bekezdése szerint tettesként felelnek, elkövetői minőségüket a másodfokú bíróság ennek megfelelően helyesbítette.

XIX.r. vádlott vádlottnál a terhére rótt (I/1/c pont) Btk. 274.§ (1) bek. c/ pontjában írt közokirat-hamisítás büntette tekintetében ugyancsak mellőzte a másodfokú bíróság a bűnrészesi elkövetésre utalást.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor II.r. vádlott bűnösségét 4 rb a Btk. 274.§ (1) bek. c/ pontja szerint minősülő közokirat-hamisítás büntettében állapította meg.

A közokirat fogalmára irányadó (a Pp. 195.§-ának (1) bekezdésében írt) meghatározás szerint: közokirat az olyan okirat, amelyet bíróság, közjegyző vagy más hatóság, ügykörén belül a megszabott alakban állít ki és amely mint közokirat

teljesen bizonyítja a benne foglalt intézkedést vagy határozatot, továbbá az okirattal tanúsított adatok és tények valóságát, úgyszintén az okiratban foglalt nyilatkozat megtételét, valamint annak idejét és módját.

Az elsőfokú bíróság által megállapított irányadó tényállás (I/2/1 és I/2/2 tényállási pontok) szerinti II.r. vádlott a terhére rótt bűncselekményt négy darab lízingszerződés aláírásával valósította meg. Ezen okiratok azonban nem felelnek meg a közokirattal szemben támasztott magasabb követelményeknek és csupán magánokiratoknak tekinthetők.

A Btk. 276.§-a szerinti magánokirat-hamisítás vétsége tekintetében a bűnösnek kimondott vádlott cselekményének rendbeliségét az elsőfokú bíróság egyes vádlottaknál a valótlan tartalmú, felhasznált okiratok számával egyezően, más vádlottak esetében pedig a lízingügyletek számának megfelelően, azonban - IX.r. vádlott kivételével - a folytatólágosság figyelmen kívül hagyásával határozta meg.

A magánokirat-hamisítási cselekményeket a folytatólágosság törvényi egységébe kell vonni, ha azokat a terhelt ugyanazon célból és azonos sértett megtévesztésére történt felhasználással valósítja meg. (BH 2002/210.)

A 36/2007. BK vélemény szerint a magánokirat-hamisítás folytatólágosan elkövetett, ha a hamis, hamisított vagy valótlan tartalmú - ugyanazon vagy több - magánokiratot ugyanazon jogviszonyból származó jog vagy kötelezettség létezésének, megváltoztatásának vagy megszűnésének bizonyítására többször használják, és a folytatólágosság egyéb törvényi feltételei is fennállnak.

A Btk.12.§-a egyrészt a bűnhalmazat, másrészt a folytatólágos bűncselekmény fogalmát határozza meg.

A folytatólágos bűncselekmény kizárja a bűnhalmazatot és akkor állapítható meg, ha az elkövető ugyanolyan bűncselekményt, egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére, rövid időközökben többször követ el. E rendelkezésnél fogva, ha a törvényi feltételek fennállnak, minden bűncselekménynél lehetséges a folytatólágos elkövetés megállapítása, kivéve a folytatólágosságnak fogalmilag kizárt, illetőleg egyes törvényi tényállások jellege folytán ide nem vonható eseteit.

A vagyon elleni bűncselekmények gyakori járulékos cselekményeként a magánokirat-hamisításokat rendszerint a vagyon elleni bűncselekmények eszköz-, elő-, valamint azok leplezését szolgáló utócselekményeként követik el, ritkábban előfordul a magánokirat-hamisítás önálló elkövetése is.

A folytatólágos bűncselekmény törvényi feltételei közül az egységes elhatározás, a rövid időközökben való többszöri elkövetés olyan ismérvek, amelyeket bármely bűncselekménynél, így a magánokirat-hamisításnál is azonos szempontok szerint kell vizsgálni és megállapítani.

A további feltétel, az ugyanolyan bűncselekmény fogalmának megítélésénél a magánokirat-hamisítással kapcsolatban ugyanaz a megfontolás érvényesül, mint más bűncselekmények esetében, azzal, hogy mivel a magánokirat-hamisításnak minősített vagy privilegizált esete nincs, - csak a Btk. 276. §-ában foglalt törvényi tényállás tartozhat a többször megvalósított ugyanolyan bűncselekmény keretébe.

Végül a folytatólagos bűncselekmény megállapításának az a feltétele, hogy a bűncselekményeket azonos sértett sérelmére kell elkövetni, a magánokirat-hamisítással kapcsolatban sajátos formában jelentkezik. Magánokirat-hamisításnál a szokásos értelemben vett sértetről nem lehet beszélni. E bűncselekmény védett jogi tárgya a közrend, illetőleg közelebbről a közbizalom, legszorosabb értelemben a magánokiratok bizonyító erejébe vetett bizalom. Minthogy a magánokirat-hamisítás akkor valósul meg, ha valaki jog vagy kötelezettség létezésének, megváltozásának vagy megszűnésének bizonyítására hamis, hamisított vagy valótlan tartalmú magánokiratot használ, a folytatólagosság feltételének megítélésénél elengedhetetlen annak vizsgálata, hogy a hamis stb. magánokiratot milyen jogokkal és kötelezettségekkel, azaz lényegében milyen jogviszonnyal kapcsolatos bizonyításra használták fel többször; vagyis a sértett jogviszony mibenlétét kell vizsgálni.

Ha a sértett jogviszony, illetőleg az abban megtestesülő érdek ugyanazon elkövető több magánokirat-hamisítási cselekményénél azonos, az azonos sértett sérelmére elkövetést mint a folytatólagosság egyik feltételét meg lehet állapítani.

A kifejtettek alapján a vádlottak terhére rótt magánokirat-hamisítások rendbelisége nem a felhasznált okiratok számához, hanem a lízingügyletek számához igazodik, amelyet a vádlottak azonos ügylet érdekében több okirat felhasználásával a Btk. 12.§-ának (2) bekezdésére figyelemmel folytatólagosan követtek el.

I.r. vádlott a helyesen terhére rótt mind a 13 rb magánokirat-hamisítás vétségét a Btk. 12.§-ának (2) bekezdésére figyelemmel folytatólagosan követte el, azonban azok közül a felbujtói bűnrészesség megállapítása csak 5 rb cselekmény esetében volt helytálló (I/1/2= 2 eset, II/1-3. tényállási pontok), míg a további 8 rb vétségnél (I/2/b; I/2/1 és I/2/2: 2-2 eset, I/3/b, és II. tényállási pontok) tettesi elkövetés róható a terhére, mivel az okiratok felhasználója maga az I.r. vádlott volt.

I.r. vádlott esetében - védőjének álláspontjától eltérően - az elsőfokú bíróság nem terjeszkedett túl a vádon, amikor a II/1-3. tényállási pontok tekintetében is bűnösnek mondta ki őt, mivel a II. tényállási pont bevezető része (ítélet 31. oldalának utolsó bekezdése) tartalmazza, hogy a vádlottak a pénz eredetének leplezése és tényleges útjának elfedése érdekében - a háttérben gazdasági ügyletek látszatát keltve - végeztek banki műveleteket.

II.r. vádlottnál a terhére rótt (a I/2/1; I/2/2 tényállási pontok szerinti: 2-2, illetve a II. tényállási pontban írt) közbizalom elleni bűncselekmények **5 rb magánokirat-hamisítás** vétségének minősülnek, amelyet valamennyi esetben a Btk. 21.§ (2) bekezdése szerint bűnsegédi minőségben és a Btk. 12.§-ának (2) bekezdésére figyelemmel **folyatólagosan** valósított meg.

Az elsőfokú bíróság helyesen minősítette III.r. vádlott (II. tényállási pontbeli) cselekményét 1 rb, illetve, VIII.r. vádlott (I/1/b; I/2/b és 2/1. pontokban írt: 2-2 eset) cselekményeit 6 rb bűnsegédi minőségben elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének. A minősítés azonban kiegészítésre szorult, mivel a cselekményeket a

vádlottak a Btk. 12.§-ának (2) bekezdésére figyelemmel **folytatólagosan** valósították meg.

IV.r. vádlott közbizalom elleni bűncselekményeinek rendbelisége helytálló, azonban mind a 8 rendbeli magánokirat hamisítás vétségét a Btk. 12.§-ának (2) bekezdésére figyelemmel **folytatólagosan** valósította meg, s cselekvősege csupán 5 esetben minősül bűnsegélynek (I/1/b és I/2/b: 2-2 eset, I/3/b tényállási pont), mivel a további 3 rb vétséget (II/1-3. tényállási pontok) tettesként követte el.

V.r. vádlott közbizalom elleni bűncselekményeit az elsőfokú bíróság 3 rb bűnsegédi minőségben elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének minősítette. Az irányadó tényállás alapján (I/3/b tényállási pont) egyetlen lízingszerződés kapcsán került sor az V.r. vádlott részéről a lízingkérelem és ahhoz kapcsolódó iratok felhasználás érdekében történő átadására, így az általa átadott okiratok számától függetlenül cselekvősege a **folytatólagosság** egységébe tartozó egy rb, a Btk. 276.§-a szerinti magánokirat-hamisítás vétsége.

VI.r. vádlott és VII.r. vádlottak esetében a bűnösséget 2-2 rb a Btk. 276.§-a szerinti magánokirat-hamisítás vétségében is megállapította az elsőfokú bíróság. A vádlottak által az I/3/a tényállási pont kapcsán történt okiratok felhasználása tettesi elkövetést alapoz meg, azonban a VI.r. és VII. r. vádlottak is csupán egyetlen lízingkérelem benyújtása kapcsán használtak fel több okiratot, így cselekményük az általuk átadott okiratok számától függetlenül egy rb a Btk. 276.§-a szerinti **folytatólagosan** elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége.

X.r. vádlottat az elsőfokú bíróság (a I/2/b tényállási pont kapcsán) 2 rb bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében mondta ki bűnösnek. Mivel nevezett két lízingszerződés megkötéséhez szolgáltatott különböző iratokat, cselekménye helyesen - a vétségek rendbeliségét nem érintve, - **folytatólagosan** elkövetett.

XI.r. vádlottat (a I/3/a és I/3/b tényállási pontok kapcsán) az elsőfokú bíróság 3 rb bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében találta bűnösnek. Mivel nevezett két lízingszerződés megkötéséhez szolgáltatott több iratot, cselekménye helyesen **2 rb, folytatólagosan** elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége.

XIV.r. vádlott (I/2/2. pont szerinti) két lízingügylet kapcsán működött közre okiratok továbbításában azok felhasználása érdekében, így bűnsegédi bűnrészességét helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság 2 rb bűnsegédi minőségben elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében. Az azonos ügylet érdekében felhasznált több okiratra figyelemmel azonban cselekménye mindkét esetben a Btk. 12.§-ának (2) bekezdése szerint **folytatólagosan** elkövetettnek minősül.

IX.r. vádlott IV. tényállási pont szerinti cselekményének felbújtóként elkövetett a Btk. 237.§-a szerinti hatóság félrevezetésének vétségekénti minősítése is megfelel az anyagi jogi szabályoknak.

A **pénzmosás** büntetével kapcsolatban az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróságnak I.r. vádlott, IV.r. vádlott, X.r. vádlott és XVII.r. vádlott XVII.r. vádlottak bűnösségére levont következtetésével.

A szervezett bűnözés hazai és nemzetközi elterjedésével jelentős pénzeszközök és anyagi javak halmozódnak fel a szervezett bűnözői csoportok kezében. E csoportok a bűnös úton szerzett pénzek jelentős részét a legális gazdaságban próbálják befektetni, amelynek célja, hogy a bűnös úton szerzett pénz azonosságát, eredetét elleplezzék, és legális forrásból származó eszköznek tüntessék fel. Ennek érdekében a „piszkos pénzek” megjelennek a pénzügyi intézmények és a gazdaság egyéb szereplőinek hálózataiban.

A pénzmosás büntetendővé nyilvánítása - az autentikus miniszteri indokolás szerint,- azért történt, hogy a bűnös úton szerzett pénzek jelentős részének a legális gazdaságba befektetésével szemben, amelynek célja, hogy a bűnös úton szerzett pénz azonosságát, eredetét elleplezzék és legális forrásból származó eszköznek tüntessék fel, - védje a bankok és egyéb pénzügyi intézmények hálózatába, illetve a legális gazdaság törvényes működésébe vetett bizalmat. A pénzmosás fogalma azt a tevékenységet jelenti, amely megváltoztatja az illegálisan szerzett pénz azonosságát és azt legális forrásból származóként tünteti fel.

Az elmélet a pénzmosás három fázisát különbözteti meg: az elhelyezést, a bujtatást és az integrálást. Az elkövetési magatartás az (1) bekezdésben írt tényállás szerint a gazdasági tevékenység gyakorlása során történő felhasználás, illetve a dologgal összefüggésben bármilyen pénzügyi vagy bankművelet végzése.

A nyelvtani és a rendszertani értelmezés alapján is jól érzékelhető - ezért elvi élel kimondható - hogy a jogalkotó a Btk. 303. § (1) bekezdésében írt jogszabályhely szövegezésekor nem kívánt különbséget tenni az elkövetési magatartások között és a leplezési célzatot mindegyik elkövetési magatartásnál egyezően megkívánja.

A pénzmosás tényállásának védett jogi tárgya a szervezett bűnözés elleni minél hatékonyabb küzdelemhez fűződő társadalmi közösségi érdek, valamint a pénzügyi intézmények és a gazdaság egyéb szereplőinek törvényes működéséhez fűződő közérdek.

A védett jogtárgy különbözőségére tekintettel, a megelőző bűncselekmény elkövetője pénzmosás elkövetése miatt is felelősségre vonható, ha a szabadságvesztéssel büntetendő cselekmény elkövetéséből származó dolgot eredetének leplezése céljából gazdasági tevékenység gyakorlása során felhasználja, illetve azzal összefüggésben pénzügyi vagy bankműveletet végez. A bűncselekmény az eredet eltitkolásának célzata miatt csak szándékosan és kizárólag egyenes szándékkal követhető el. A (2) bekezdés a pénzmosás minősített eseteit sorolja fel.

Az ítéltábla nem osztotta azonban maradéktalanul az elsőfokú bíróságnak a jogi indokolásban kifejtett álláspontját.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indoklásába (94. oldal utolsó bekezdése) a Btk. 303.§-ának (1) bekezdésében írt pénzmosás büntetetének a cselekmény elbírálásakor irányadó szövegét emelte be.

Ehhez képest a vádbeli időben hatályos Btk. 303. § (1) bekezdése értelmében: aki szabadságvesztéssel büntetendő cselekmény elkövetéséből származó dolgot az eredetének leplezése céljából gazdasági tevékenység gyakorlása során felhasználja, a dologgal összefüggésben bármilyen pénzügyi vagy banki műveletet végez, büntetett követ el és öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A (2) bekezdés a/ és b/ pontjai szerint: két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés a büntetés, ha a pénzmosást üzletszerűen, illetve különösen nagy vagy azt meghaladó értékre követik el.

A pénzmosás tekintetében mind az elkövetéskori, mind az elbíráláskori törvény megkívánja a dolog eredetének leplezése céljából történő elkövetést és nem tesz különbséget aközött, hogy ki (más vagy az elkövető saját maga) által elkövetett szabadságvesztéssel büntetendő cselekményhez kapcsolódik-e a dolog.

Mindkét törvény azonos büntetési tétellel fenyegeti a más által elkövetett szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekményből és a pénzmosást elkövető személy saját maga által elkövetett bűncselekményből származó dologra megvalósított magatartást, mindkettőnél szükséges a célzat, azonosak a minősítő körülmények és a büntetési tétellel fenyegetettség is megegyező - ekként az új törvény nem kedvezőbb az elkövetéskorinál. Így az elbíráláskori törvény visszaható hatálya nem állapítható meg és a vádlottak terhére rótt valamennyi bűncselekményt egységesen az elkövetésük idején hatályos büntető törvény rendelkezései alapján kell elbírálni.

Abban is tévedett az elsőfokú bíróság, hogy a pénzmosásnál minősítő körülményként bünszövegségben történt elkövetést rótt I.r. vádlott I.r., IV.r. vádlott, és XVII.r. vádlottak terhére (ítélet 95. oldal negyedik bekezdése), pedig a törvényi szabályozás e bűncselekménynél ilyen minősítő körülményt nem tartalmaz.

I.r. vádlott, IV.r. vádlott és X.r. vádlottak az általuk elkövetett bűncselekményből származó, XVII.r. vádlott pedig az általa tudottan mások által megvalósított bűncselekményből származó és cégük számlájára utalt pénz tekintetében annak érdekében végeztek - valós gazdasági tevékenység látszatát keltve,- rendszeres haszonszerzésre törekedve bankműveleteket, hogy a pénz eredetét leplezzék, illetve azt legális forrásból származóként tüntessék fel, s ezzel valamennyien megvalósították a Btk. 303.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a/ pontja szerinti üzletszerűen elkövetett pénzmosás büntettét.

I.r. vádlott és IV.r. vádlott vádlottak a pénzmosást 50.000.000 forintot meghaladó értékre követték el, emiatt - a Btk. 138/A § d/ pontjára figyelemmel - cselekményük a Btk. 303.§ (2) bek. b/ pontja szerint is minősül.

XVII.r. vádlott II/3. tényállási pontban írt cselekvőségét az elsőfokú bíróság pénzmosás büntetnének (Btk. 303.§ (1) bek. (2) bek. a/ pont) és bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének (Btk. 276.§) minősítette, ezért vele szemben halmazati büntetést szabott ki.

Az irányadó tényállás szerint XVII.r. vádlott a IV.r. vádlott által valótlán számla alapján az 5.sz. Kft számlájára utalt 45.499.000 forintból két nappal később - saját

díjazását megtartva - kölcsönszerződés címén tovább utalt a 1.sz. Bt számlájára 42.450.000 forintot.

Az 5.sz. Kft számláját vezető 2.sz. Rt számlaforgalmi kimutatása szerint a 1.sz. Bt számlájára a 2006. június 27-i kölcsönszerződésre hivatkozással került sor a fenti összeg átutalására. (nyomozati iratok mellékletének 4. kötet 101. oldala)

XVII.r. vádlott II/3. tényállási pontban írt cselekvőségében a pénzmosáshoz hozzátartozott a kölcsönszerződésre utaló banki művelet, ezért magatartása egységesen a Btk. 303.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a/ pontja szerinti üzletszerűen elkövetett pénzmosásként értékelendő, mivel abba az elsőfokú bíróság által önállóan értékelt magánokirat-hamisítás vétsége (Btk.276.§) beolvad. Emiatt a vádlottnál mellőzni kellett a halmazati büntetésre utalást.

XI.r. vádlottal, mint többszörös visszaesővel szemben szabott ki az elsőfokú bíróság halmazati büntetést. E vádlottnál azonban a többszörös visszaesővel szemben megkívánt, a Btk. 137.§-ának 16./ pontjában írt feltételek nem állnak fenn. XI.r. vádlottat a vádbeli bűncselekmények elkövetése előtt két esetben ítélték pénzbüntetésre és egyetlen esetben alkalmaztak vele szemben végrehajtandó szabadságvesztést.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 22.B.1.../1999/31. számú ítéletével csalás büntette, közokirat-hamisítás büntette, magánokirat-hamisítás vétsége és okirattal visszaélés vétsége miatt kiszabott 3 évi börtönbüntetést 2004. december hó 6. napjával kell kitöltöttnek tekinteni.

Ehhez képest a vádlott előélete - visszaesőként történt korábbi elítélés hiányában - többszörös visszaesői személyi minősültséget nem alapoz meg. Figyelemmel azonban arra, hogy korábbi szándékos bűncselekmény miatti végrehajtandó szabadságvesztése kitöltésétől három éven belül követett el a vádlott újabb bűncselekményeket, a vagyon elleni és közbizalom elleni bűncselekmények tekintetében a Btk. 137.§-ának 15./ pontja alapján különös visszaesőnek, míg a további, igazságszolgáltatás elleni bűncselekmény vonatkozásában a Btk. 137.§-ának 14./ pontja szerint visszaesőnek tekintendő.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság a büntetést befolyásoló alanyi és tárgyi bűnösségi tényezőket túlnyomórész feltárva és kellő nyomatékkal értékelve szabott ki büntetést.

A vádlottakat érintő bűnösségi tényezőket azonban esetenként tévesen, illetve nem kellő súllyal értékelte.

Így IV.r. vádlott, VIII.r. és X.r. vádlottaknál súlyosítóként értékelte a folytatólágosságot, annak ellenére, hogy nem rótt e vádlottak terhére folytatólágos elkövetést. A másodfokú határozatban foglalt változtatásra figyelemmel e súlyosító körülmény figyelembe vétele IV.r. vádlott, VIII.r és X.r. vádlottaknál helytálló.

Hasonlóképpen V.r. vádlottat befejezett bűncselekményben mondta ki bűnösnek, de javára értékelte, hogy a cselekmény kísérleti szakban maradt. Ez az enyhítő körülmény is a másodfokú határozat alapján vált értékelhetővé.

Mellőzni kellett a súlyosítók köréből XI.r. vádlottnál a többszörös visszaesőkénti személyi minősültségre hivatkozást.

A folytatólágosságot további súlyosító körülményként kellett figyelembe venni III.r. vádlott, V.r. vádlott, XI.r. vádlott és XIV.r. vádlottak esetében is.

VI.r. vádlott és VII.r. vádlottak terhére kellett értékelni a társtettesi elkövetést, míg XI.r. vádlottnál súlyosító volt, hogy a felbujtás mellett bűnszegédi magatartást is megvalósított.

XI.r. vádlottnál enyhítőként mutatkozott, hogy a vagyon elleni bűncselekmény kísérelti szakban rekedt.

A kár részbeni megtérülte nem volt a vádlottak javára értékelhető, mivel a lízingdíjakból a sértett bizalmának megtartása érdekében, s további lízingügyletek teljesülése reményében történt részteljesítés.

Az elsőfokú bíróság által a vádlottakkal szemben kiszabott fő- és mellékbüntetések a belső arányosság követelményének nem mindenben felelnek meg, a másodfokú bíróság azonban - ügyészi fellebbezés hiányában - csupán ennek megállapítására szorítkozhatott. A kiszabott büntetés lényeges enyhítésére egyik fellebbezéssel érintett vádlott esetében sem mutatkozott kellő indok.

Az elsőfokú bíróság törvényesen rendelte el III.r. vádlott, IX.r. vádlott, X.r. vádlott és XIV.r. vádlottak tekintetében próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztések végrehajtását is.

Az elsőfokú bíróság nem határozta meg az eljárás előtte folyó szakaszáig (az öt nyomozati eljárásban, illetve a tárgyalási szakban) keletkezett bűnügyi költség nagyságát, azonban ítéletében a ténylegesen felmerülnél kisebb összegről rendelkezett, amikor a bűnügyi költségnek az állam javára történő megosztott megfizetésére a vádlottakat külön-külön kötelezte. Semmilyen indokát nem adta annak, hogy az egyes vádlottakat miért az adott bűnügyi költség viselésére kötelezte. Emiatt az elsőfokú határozat bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezését védői perorvoslatok okkal támadták és az kellő indokolás hiányában felülbírálatra nem volt alkalmas. A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezését a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében hatályon kívül helyezte és velük szemben az elsőfokú bíróságot a Be. 578.§-a szerinti különleges eljárás lefolytatására utasította.

II.r. vádlott ellen két büntető eljárás is indult, s mindkettőben elrendeltek vele szemben személyes szabadságot korlátozó kényszerintézkedést. Az elsőfokú bíróság azonban a kiszabott börtönbüntetésbe csak az egyik eljárás kapcsán őrizetben, illetve előzetes letartóztatásban töltött időt számította be. Ezt a másodfokú bíróság azzal egészítette ki, hogy a vádlott által 2006. július hó 11. napjától őrizetben, 2006. július hó 14. napjától 2006. december hó 18. napjáig előzetes letartóztatásban, valamint a 2006. december hó 18. napjától 2007. január hó 10. napjáig házi őrizetben töltött időt is beszámítani rendelte a kiszabott szabadságvesztésbüntetésbe, a Btk. 99.§-ának (1) bekezdése szerint.

II.r. vádlott és XI.r. vádlottak esetében a házi őrizetben töltött idő beszámításánál a másodfokú bíróság - a Btk. 99.§-ának (3) bekezdése alapján - megállapította, hogy négy napi házi őrizet felel meg egy napi börtönbüntetésnek.

A vádlottak személyi adataiban az elsőfokú ítélet meghozatala óta bekövetkezett változásokat, így: I.r. vádlott lakóhelyének és személyazonosító okmánya számának megváltozását, III. r. vádlott tartózkodási helyének megszűnését és személyazonosító okmánya számának változását, VI.r. vádlott és X.r. vádlottak személyazonosító okmánya számának változását XI.r. vádlott. és XVII r. vádlottak tartózkodási helyét, XIV.r. vádlott lakóhelyének változását rögzítette, míg III.r. vádlott születési helyét helyesbítette.

Az elsőfokú ítélet fentiek szerinti részbeni megváltoztatása a Be. 372.§-ának (1) bekezdésén alapszik.

A határozat további rendelkezései törvényesek, ezért a másodfokú bíróság a változtatást meghaladóan I.r. vádlott, II.r. vádlott, III.r. vádlott, IV.r. vádlott, V.r. vádlott, VI.r. vádlott, VII.r. vádlott, VIII.r. vádlott, IX.r. vádlott, X.r. vádlott, XI.r. vádlott, XIV.r. vádlott, XVII.r. vádlott, XIX.r. vádlottak tekintetében az elsőfokú ítéletet - a Be. 371.§-ának (1) bekezdése alapján - helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összegét a Be. 381.§-ának (1) bekezdése alapján megállapította.

Budapest, 2012. évi február hó 28. napján

. Lassó Gábor sk.

a tanács elnöke

Dr. Sebe Mária sk.

előadó bíró

**Dr. Révész Tamásné
sk.**

bíró

A Fővárosi Bíróság 17.B.915/2008/196. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.176/2011/24. számú ítéletében írt változtatással I.r. vádlott I.r., II.r. vádlott, III.r. vádlott, IV.r. vádlott, V.r. vádlott, VI.r. vádlott, VII.r. vádlott, VIII.r. vádlott, IX.r. vádlott, X.r. vádlott, XI.r. vádlott, XIV.r. vádlott, XVII.r. vádlott és XIX.r. vádlottak tekintetében 2012. évi február hó 28. napján jogerőre emelkedett és VI.r. vádlott, VII.r. vádlott, XII.r. vádlott, XVII.r. vádlottakkal szemben - a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével - végrehajtható.

Budapest, 2012. évi február hó 28. napján

Dr. Lassó Gábor sk.

a tanács elnöke A kiadmány hitelül: Kukucska Erzsébet írnok

